

Una esquiada perfecta

La Molina

El primer dia nevava molt i no feia gaire bon temps, per això va ser el pitjor dia de l'esquiada. A l'hora de dinar jo tenia el cabell glaçat, estava completament gelat i amb la cara ben blanca de neu i el cos tremolant de fred.

En canvi, el segon dia, tot va anar molt millor. El temps havia canviat, i això ens ajudà molt per poder esquiar bé, fins al punt que em vaig atrevir a baixar la terrible pista de l'Estadi (negra): la primera vegada vaig caure, però les altres vaig baixar-la sense

El dia 19 de gener els alumnes de 1r i de 2n d'ESO vam anar a esquiar. Tothom estava emocionat: els de 1r perquè era el primer cop que anaven a esquiar i a dormir fora de casa amb l'institut i els de 2n perquè l'any passat ja hi havíem anat i teníem ganes de tornar-hi.

Vam sortir a 2/4 de 7, després de desar les maletes. Anàvem tots els de 2n junts en un autocar i els de 1r en un altre. No paràvem de planificar els matins i les tardes de l'hotel.

Després d'una bona estona, vam arribar a les pistes on hi feia molt fred i nevava. Ens van repartir els esquís, casc i pals i ens van indicar amb quin monitor ens tocava. Tots els dies teníem dues hores de classe i el que quedava fins a les dues, lliure. Després

de dinar, podíem esquiar lliurement fins a 2/4 de 5, que tornàvem a l'hotel.

Quan arribàvem a l'hotel Puigcerdà ens dutxàvem i podíem triar entre anar a fer un volt pel poble (no gaire recomanable perquè feia fred i el terra estava ple de fang i neu), o bé romandre a l'hotel a córrer pels passadissos, quedar-nos a l'habitació amb els amics...

Després de sopar (el menjar, molt bo, per cert) podíem fer el que volguéssim fins a l'hora indicada, que havíem d'estar tots a les habitacions amb el pijama i dins del lit. L'endemà ens despertàvem a les set -amb cops de porta-, esmorzàvem, i tornàvem cap a les pistes.

Mar Ferrer, 2n ESO B

problemes. També vam baixar la Comella, l'Olimpica...

Cada vegada esquivàvem més bé.

L'últim dia semblàvem professionals. Però com que tot el que comença s'ha d'acabar, va arribar el tercer dia: a les sis de la tarda tornàvem cap al Balmes, cansats i amb son, però contents i ansiosos per explicar el que havíem viscut.

Alvaro F.V., 2n ESO B

Sumari

En portada: Una esquiada perfecta Pàg.1

Notícies breus: Contes d'altres països. Pàg.2 Visita al Museu de la ciència. Pàg. 2 Treballs de recerca. Pàg. 2

Especial Nadal: La festa de Nadal a l'IES Jaume Balmes. 1r d'ESO. Pàg.3 L'obra de teatre 2n d'ESO. Pàg. 4 3r ESO. Pàg.5 4t d'ESO: festa de Nadal al Balmes. Pàg.6 1r Batxillerat. Pàg.6

Articles d'opinió: El "passotisme" dels joves. Pàg. 8 El "tsunami" un fenomen inevitable? Pàg. 8

Contes d'altres països

L'altre dia van venir un noi xinès i una noia uruguaiana i ens van explicar uns contes dels seus països. Vam baixar a la sala d'actes i ens ho vam passar molt bé. Em va agradar molt més el conte de la noia d'Uruguai, però tots dos ho van fer molt bé.

El conte xinès tractava d'una noia que aixafava ous al cap de la gent. L'altre era sobre una noia que s'adonava que no es volia suïcidat perquè veia coses que li agradaven a través de les finestres dels veïns.

Siro López

2n ESO A

EL CEL

Fa molt i molt de temps, el cel no era més alt que el sostre d'una casa, i això era bastant perillós. Podia passar que algú pugés molt ràpidament a un arbre, xoqués contra el cel i es fes mal al cap. També podia passar que algú pugés ràpidament a un arbre, xoqués contra el cel, es fes mal al cap, caigués de l'arbre i es trenqués una cama. Fins i tot podia passar que algú pugés molt ràpidament a un arbre, xoqués contra el cel, el trenqués per la meitat i es perdés l'immens món del cel. Per aquestes raons els animals van decidir anar a veure l'esperit i demanar-li que fes que el cel estigués més amunt. L'esperit va accedir a fer-ho i va dir als animals que farien falta els troncs de tots els arbres. Alguns arbres van donar els seus troncs de seguida, altres van trigar més, però finalment van aconseguir tenir-los tots. Quan van haver reunit tots els troncs, l'esperit va fer assajar els animals unes quantes vegades per aixecar els troncs al mateix temps. Després de molts intents, van aconseguir sincronitzar-se i van aixecar un dels troncs per tal d'alçar el cel. A l'esperit allò li va agradar, i també als animals. I ho van fer uns cops més, fins que el cel es va quedar tal com és ara. Des d'aquell moment, ningú, per més que pugés rapidíssimament a dalt d'un arbre, podria fer-se mal xocant amb el cel.

Semblava impossible, però entre tots ho havien aconseguit.

Aquest és un conte recollit a la sessió de "Conta contes del món" per a 1r d'ESO

Natàlia Sirvent

1r ESO C

Visita al Museu de la Ciència

Els de 4t d'ESO vam passar un matí en un laboratori on un científic ens comentava i ens mostrava diferents experiments. Primer explicà que era la matèria homogènia i heterogènia barrejant diferents substàncies, com aigua destil·lada amb sabó, aigua amb sal-fumant, coure amb nitrat de plata, i àcids amb bases. Algunes d'aquestes barreges tenien reaccions químiques, com provocar escuma, cremar-se, congelar-se, canviar totalment de color, i fer un espetec que espantà tota la classe. En acabar l'activitat, ens van deixar temps lliure per visitar el museu i poder observar diversos fenòmens físics.

Lena Huguet

4t ESO A

Treballs de recerca

Ja s'han presentat els treballs de recerca d'enguany. Com sempre, ha calgut una important dedicació per arribar al final amb èxit. Els temes han estat molt variats: arquitectura bioclimàtica, additius alimentaris, creació d'una empresa, fitness i culturisme, trucatge de motors, música jamaicana, les fosses comunes de la Guerra Civil, programació d'un joc en Java, mitologia xinesa, realització d'audiovisuals, i molts més amb una gran diversitat de temes. Gairebé tothom a treballat a consciència i s'han obtingut bons resultats. Ara queda l'opció de presentar-los a algun concurs i guanyar-lo, tal com ha passat altres anys.

La festa de Nadal a l'IES Jaume Balmes

Nadal és un temps de celebracions, de festes i de cançons. És un temps per compartir i conèixer amb els amics i la família. També és un temps per continuar pensant en els que no poden celebrar-lo a causa de les guerres, la pobresa o la malaltia.

Els alumnes de 1r d'ESO vam recitar poemes que tractaven sobre l'arribada de l'hivern, la diada de Nadal que ens recorda els nens pobres que hi ha encara avui i sobre la necessitat de posar fi a les guerres i viure en pau i llibertat.

Per Nadal,
cada ovella al seu corral
i la pau a cada casa.
Potser neva, potser plou,
potser fa ventada rasa
i de fred la cara ens cou;
tant se val!
Que un alè primaveral
per les venes fa bullida
com si el maig fos arribat
i un vell sol per cada vida
dalt del cel fos arborat.

1r d'ESO

La gent reposa
colgada al llit
el llop no gosa
mourre brogit.
D'un vell estable
mal ajustat
la llum eixia.
Fuig el diable.

Edita: Institut d'Ensenyament Secundari Jaume Balmes, Barcelona * **Coordinació:** Dolors Jovell * **Redacció:** Quima Bisbe * **Disseny i maquetació:** Lluís Travé * **Impressió:** Llibreria Canut * **Tiratge:** 800 exemplars

L'IES Jaume Balmes no es responsabilitza de les opinions expressades en els articles signats.

Revista digital: www.jaumbalmes.net

L'Obra de teatre

2n d'ESO

Els alumnes de 2n vam representar el Conte de Nadal de Charles Dickens en versió teatral sota la direcció d'Enric Hernández.

Em va agradar molt poder fer l'obra de teatre. N'hauríem de fer més sovint.

Vam tenir poc temps per a assajar-la, però ens va sortir molt bé.

L'obra escollida va ser molt encertada. Em refereixo al tema que tractava. Em va agradar perquè ens diu que qualsevol pot canviar, de millor a pitjor o de pitjor a millor, que és el cas del protagonista. És la història d'una persona avara, garrepa, que només viu pels diners i que no ajuda a ningú, però se les haurà de veure amb tres esperits que, al llarg de l'obra, el converteixen en una persona generosa i feliç.

Alba Matas, 2n ESO

3r ESO

El passat dia 22 de desembre com cada any, es va organitzar la popular festa de Nadal a l'institut.

Els alumnes de segon d'ESO varen començar la festa amb la coneguda obra de Charles Dickens Conte de Nadal. Malauradament els alumnes del segon cicle i els de batxillerat vàrem haver de quedar-nos a l'aula fent classe mentre els de primer i segon van poder gaudir de l'espectacle i, per tant no van fer cap assignatura (n'hi ha que tenen sort...).

Un cop acabat l'esbarjo ja es va poder dir que la festa començava per a tothom. La sala ja tenia l'ambient de cada any (plena a vessar i amb una olor a suor imponent). Ens vàrem oblidar de tots aquests inconvenients quan alumnes de primer d'ESO de l'activitat extraescolar de teatre van representar-nos uns esqueixos de creació pròpia. Tot seguit, la resta d'alumnes de primer van recitar diversos poemes populars (des d'aquí la nostra felicitació, ja que van ser recitats amb molta gràcia).

Després ens va tocar a nosaltres, els de 3r d'ESO, que vam tocar, recitar i cantar (i tot ho vam fer molt bé). Seguint l'ordre esmentat vam començar tocant el Cànon de Pachelbel, interpretat per 6 instruments. Finalitzada la peça, es van recitar fragments del Poema de Nadal, de Josep Maria de Segarra i, per acabar, alguns alumnes vàrem cantar la famosa cançó Imagine, de John Lennon, acompanyada per piano i flauta travessera.

Per concloure les representacions de l'ESO diversos alumnes de quart van representar l'obra de Pere Calders Conte de Nadal, en la versió de Dagoll Dagom. Aquesta obra, poc coneguda per nosaltres, va resultar un gran èxit. Per acabar la festa, quan ja ens pensàvem que tot havia acabat i que les vacances començaven, uns alumnes de batxillerat ens van sorprendre amb unes interpretacions de Bela Bartok per dos violins.

En definitiva, es va notar que al Balmes ens les sabem arreglar molt bé...

Eduard Almacellas i Martí Renau

4t ESO

Festa de Nadal al Balmes

La representació teatral d'un conte de Pere Calders versionat per Dagoll Dagom a càrrec dels alumnes de 4t B va tenir una gran acceptació per part del públic gràcies a la naturalitat mostrada pels joves actors.

Els alumnes de 4tA van cantar la cançó popular "El Rabadà" amb una divertida interpretació i una especial posada en escena.

Alguns alumnes de 4tC varen recitar el poema "El cant dels ocells" acompanyats per un celo i una flauta travessera de fons.

Per finalitzar la trobada, alumnes de batxillerat van tocar una peça de música clàssica.

Clara Saladrigues i Laia Ramos

1r Batxillerat

El dia 21 de desembre del 2004 vam tenir l'oportunitat de ballar a la sala d'actes de l'Institut. La nostra "variació" es deia "Set" i la vam escollir perquè per nosaltres ja era final de trimestre, i per tant, inici de vacances i la veritat és que teníem certa "Set" d'acomplir aquestes il·lusions: ballar i fer vacances. Quan ens apreníem aquesta "variació" el professor ens deia que havíem d'imaginar que teníem una ampolla de "Font Vella" davant però que encara no podíem beure. Així, doncs, havíem de ballar-la amb una energia immensa. Amb aquesta energia volíem transmetre a tot el públic les ganes que teníem de desitjar un Bon Nadal i unes bones vacances a tothom.

Cristina Porres i Mireia Gonzalez

Portes obertes per als alumnes de primària

Com cada any, estem rebent la visita de grups d'escolars de 6è de primària de les escoles de la zona, que venen a veure les instal·lacions i l'ambient de l'institut per venir-hi a estudiar l'any vinent. Però potser el que més els agrada és trobar-se amb els amics que ja són aquí i els alumnes de 1r d'ESO també els fa molta il·lusió retrobar-se amb ells i amb els mestres que havien tingut i que en tenen bon record.

Cap a la universitat

Els alumnes de 2n de batxillerat estan assistint a les Jornades de Portes Obertes i a les xerrades de les universitats per saber on estan ubicades, com són i, sobretot, per informar-se sobre les carreres que ofereixen. Escollir carrera és una decisió important, que no es pot improvisar, però si encara no s'ha decidit, es pot anar al Saló de l'Ensenyament el mes de març. Encara que el més important és trobar la resposta amb un mateix.

Relacions abusives

S'ha realitzat un taller amb els alumnes de 4t d'ESO que està plantejat com a eina de reflexió i de treball perquè cadascú reflexioni sobre la mort. Les relacions de parella i els drets i deures que comporten.

Durant aquestes sessions s'han plantejat conflictes que poden aparèixer i s'han deduït estratègies per afrontar-los amb èxit. Entre les conclusions s'ha posat de manifest que cal respectar el dret a la dignitat de cada persona i que cal assumir el deure de ser responsables quan establim relacions afectives amb algú.

Les relacions afectives no han de ser relacions abusives.

IV Centenari del Quixot

Recordeu-vos de participar en les activitats programades per celebrar el IV centenari d'aquesta important obra de la literatura universal a l'IES Jaume Balmes.

Es realitzaran activitats cada dia des del 14 fins al 25 de febrer: conferències, tallers, vídeos, pel·lícules, rutes per la ciutat, exposicions, concursos, berenars, tertúlies i molt més... Informeu-vos-en amb el programa que s'ha repartit i veniu-hi!

El "passotisme" dels joves

El passat 28 de gener del 2005, a l'Institut Jaume Balmes es va celebrar una conferència sobre el "passotisme" del jovent. La xerrada anava a càrrec d'en Manuel Delgado, antropòleg. L'absència de part de l'alumnat a la conferència va ser un fet curiós que crida l'atenció i justifica per si sol la temàtica de l'acte i fer-ne referència en aquest treball on hem observat de prop aquest fenomen.

El conferenciant va començar explicant que el "passotisme" era una realitat actual però no única dels dies d'aquest estrenat segle XXI, ja que ell també ho havia viscut en la seva època. També va qüestionar fins a quin punt els joves es mantenen al marge de la política i fins on és la pròpia política la que passa del jove.

Abans d'això, havia fet una reflexió conceptual que trobo molt interessant. Va diferenciar entre "la política", la part especialitzada de la qual s'ocupen els polítics, i per altra banda va separar el terme "allò polític", la política de tots, de la qual no et pots escapar i que suposo que equivaldria a la idea que aquí s'ha batejat com a "política quotidiana". Llavors va afirmar que s'intenta que creiem que allò polític

només té a veure amb la política. "És la política la que té interès en despolititzar-ho tot", va afegir. I ell justificava aquesta intenció amb l'interès que tenen els governs en que ningú pensí i que, en conseqüència, que ningú protesti. Delgado va insistir en la importància d'exercir la crítica i de no confondre els bons sentiments anomenats "tolerància" amb la passivitat davant de les injustícies. L'antropòleg, després de constatar l'existència de l'actitud "passota" va recordar mobilitzacions com les que s'oposaven a la guerra de l'Iraq per tal de remarcar la part dels joves i de la societat que si que mantenen viu el motor del canvi històric. Després de presenciar un debat amb polèmica servida entre els assistents a l'acte, vaig corroborar novament la conclusió de l'enquesta: hi ha una part minoritària de la gent que es compromet i s'implica amb la política.

Helena Codorniu

2n Bat C

El "tsunami", un fenomen inevitable?

Com bé sabem, el passat mes de desembre les costes de l'Índic patiren la petjada d'un potent fenomen natural anomenat "tsunami". Aquesta manifestació de la natura consisteix en un terratrèmol d'alta intensitat amb epicentre al mar que provoca onades de gran altura i llargada i amb una potència extrema. La detecció d'aquest fenomen equival a la d'un terratrèmol, però amb la diferència que el primer té l'epicentre enmig del mar.

Se'm fa difícil imaginar que en ple s. XXI, envoltats de tecnologia i coneixement, no siguem capaços de detectar un "terratrèmol" capaç de destruir quatre països i arrencar més de 150 000 vides humanes. Hi ha experts que afirmen que disposar d'equips dotats per a detectar "tsunamis" seria tot un repte per a la majoria dels països afectats. Però jo em pregunto si aquest seria el cas de l'Índia, país que destina gran part del seu capital a convertir-se en una de les grans potències nuclears del món. Què hagués passat si en lloc de preocupar-se de fabricar armament nuclear s'hagués preocupat d'instal·lar el material necessari per a evitar una catàstrofe d'aquestes magnituds?

Per altra banda em sorprèn negativament la ingenuïtat d'algunes persones que afirmen que en tota la regió índica no hi ha un sol aparell que detecti terratrèmols, perquè recordem-ho, el "tsunami" no és més que un terratrèmol ubicat enmig del mar. És que aquesta gent pretén que ens creguem que en una zona situada al punt

de mira dels moviments de l'escorça terrestre, limitada per tres plaques terrestres que estan en continu fregament i que pateix una vegada i una altra les conseqüències de terratrèmols, "tsunamis" i huracans no disposa de cap mètode per a detectar aquests fenòmens?

Per últim cal estudiar la successió cronològica dels fets. En un primer instant es produí un terratrèmol al mar i fins al cap de dues hores, quatre en el cas d'alguns països, les repercussions no afectaren a la costa. A més a més, deu minuts abans que la primera onada destruís la primera platja, el mar s'enretirà notablement. Hi ha experts que reconeixen haver detectat el perill però afirmen que no hi havia manera d'avisar els països afectats. Intenten convèncer l'opinió pública que no eren capaços d'efectuar una trucada, enviar un fax o un mail a l'ambaixada o al consolat de cap dels països afectats?

Certament em preocupa la impunitat amb què aquestes persones reconeixen haver detectat la catàstrofe però en canvi posen de manifest la seva incapacitat per a avisar els governs d'aquests països, ara ja, devastats. La meua opinió respecte aquest tema és molt clara: un "tsunami" no és un fenomen evitable, però en canvi sí que ho és la tragèdia humana.

Guillem Reig

2n Bat C